

РЕЦЕНЗИЯ

от доц. д-р Стела Константинова Ангова, УНСС, катедра „Медии и обществени комуникации“

Относно материалите, представени за присъждане на ОНС „доктор“, от Христодулос Христодулу, задочен докторант към катедра „Комуникация и аудиовизуална продукция“, Факултет по журналистика и масова комуникация, Софийски университет „Св. Кл. Охридски“, професионално направление 3.5. „Обществени комуникации и информационни науки“ (журналистика)

Научен ръководител доц. д-р Теодора Петрова

Тема на дисертацията

РАЗВИТИЕ НА СРЕДСТВАТА ЗА МАСОВА ИНФОРМАЦИЯ И НА ОБЩЕСТВОТО В КИПЪР. ТЕНДЕНЦИИ И ВЗАИМНО ВЪЗДЕЙСТВИЕ

Представеният за публична защита дисертационен труд дава своя съществен принос към историята на журналистиката, тъй като фокусът на изследването е поставен върху развитието на журналистиката в Кипър и обхваща внушителен времеви период – от 1878 г. до наши дни. Авторът изследва взаимодействието между медиите и кипърското общество. Той прави паралелно проследяване на взаимните влияния медии-общество в Кипър и на тази база извежда съвременни проблеми и тенденции в медийното развитие и потребление. Тук се съдържа актуалността на темата. Дисертационният труд, както и публикациите на автора по време на работата му като докторант, дават положителна представа за неговите научни качества.

От гледна точка на задължителните атрибути за едно такова изследване забележката е, че е посочен предмет на изследването, но обектът остава неназован. В същото време той е изяснен в автореферата, където са изведени коректно научните задачи и интердисциплинарните изследователски методи. В същото време в самия труд сред изследователските методи в увода е посочен описателния анализ, а на с. 55 – лични интервюта.

Друга забележка по структурата е, че в съдържанието главите са посочени, но в самия труд има разместване на номерацията (напр. Първа глава „История и развитие на средствата за масова комуникация в Кипър има номер 4 – с. 10; Втора глава „Начало и развитие на аудиовизуалните медии в Кипър“ е с номер 5 – с. 29).

Трудът следва утвърдената трикомпонентна структура.

Първа глава представлява исторически анализ и паралел на развитието на кипърското общество и кипърските медии. Тук е засегнат и по-ранен период – 1570-1878, като са посочени историческите причини защо до освобождението в Кипър не е имало преса, а само епизодичен нелегален внос на гръцки вестници. Увлечателен е разказът за идеолозите на първия гръцко-кипърски вестник със заглавие “Кипър”, първото осъждане на печатар в историята на кипърската журналистика от британската администрация, възникването на още вестници. Пресъздадена е **политическата, историческата, икономическата и социалната обстановка на острова** до пристигането на британците през 1878 г. Авторът дефинира и основните теми на медиите в Кипър от онези години, като анализът му позволява да заключи, че вестниците от онзи период са **авангардни и критични** (с.22-23).

Направен е и **паралел между важни исторически събития и тяхното влияние върху медийната среда**. Открити са важни периоди и най-същественото през тях: 1931-1941 г. – британската администрация упражнява рестриктивни мерки срещу самоидентификацията на населението; 1941-1955 и разделянето на общественото мнение между левица и десница; 1955-1959 – периодът на въоръжена борба на Националната организация на кипърските борци (ЕОКА) и информационните войни на няколко фронта.

Описаните събития са анализирани на моменти емоционално, но не преминават границите на академичните изисквания.

Втора глава е съсредоточена върху изясняването на началото и развитието на аудио-визуалните медии в Кипър и тяхното влияние върху кипърското общество. Авторът продължава с развитието на медиите и описва ситуацията, в която възникват първите радиопредавания от изпитателните емисии до същинските през 1953 г. на три езика - гръцки, турски и английски и първите телевизионни емисии. Налице, по неговите думи, е авторитарен модел за надзор. Проследено е и вестникарското развитие в този период.

Посочено е собствено авторово изследване за медиите в Кипър, но му е отделено малко място. Анализът следва да бъде разгърнат по-сериозно. Не е описана логическата връзка между изследването и останалите части на главата.

Трета глава разглежда подробно функциите на регулаторните органи в Кипър – Съвет за радио и телевизия в Кипър и Бюро по печата и информацията и законовите актове по отношение на медийната дейност.

Освен забележките в началото, ще си позволя да добавя още две – заключенията след главите биха дали по-голяма завършеност, ако направени с ясни изводи от анализа. Смятам, че при бъдещо издаване на книга, направените бележки са лесно отстраними.

В същото време трудът притежава редица достойнства, сред които актуалност, компетентност, исторически анализ на медийното развитие в Кипър и научно-приложен характер. Всичко това ми дава основание да предложа на уважаемото жури да присъди на Христодулос Христодулу образователна и научна степен „доктор” по професионално направление 3.5. „Обществени комуникации и информационни науки“ (журналистика).

20.12.2017

Доц. д-р Стела Ангова